UTANMAZ ADAM

MUHLİS BEY

Zafer Temoçin'den

VE GEMİ GİDEMİYOR

ZALİM ŞEVKİ

HAFİYESİ MAHMUT

•

TEKİN ARAL'dan Salacak Öyküleri

Dıgıl

Fiyatı: 400 lira
(KDV içinde)
Perşembe günleri çıkar
Sayı: 22
28 EYLÜL 1989

Gırgır ve Fırt'tan seçmeler ve tazeler

Dıgıl'ın albümünden: SPOR YAZARLARI

HAFİYESİ MAHMUT'un YENİ MACERASI

DIG karikatürler

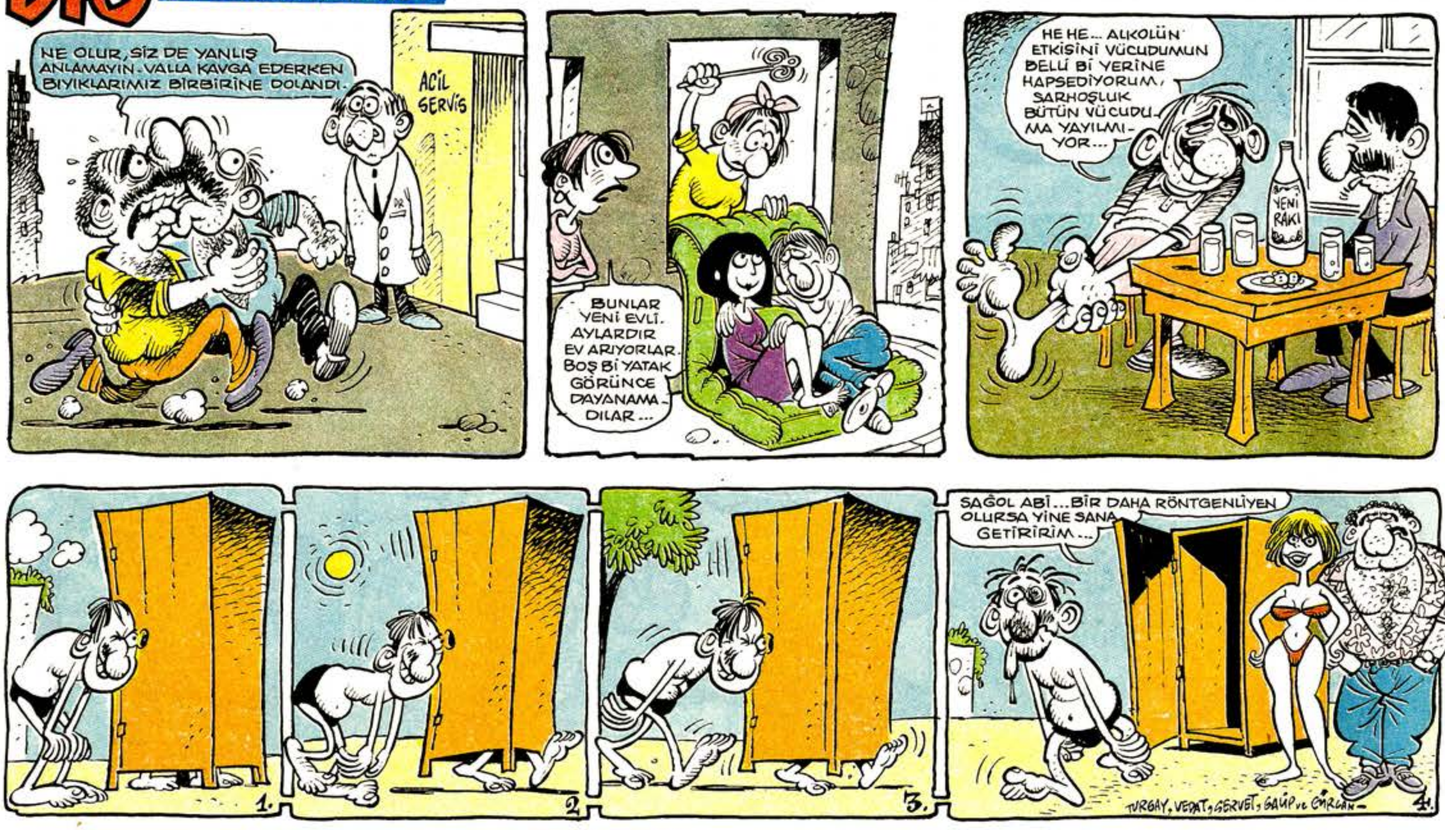

GAYET UYSAL KARİKATÜRLER

Dıgıl
YIL: 1 SAYI: 22
28 EYLÜL 1989 Perşembe

Basıldığı yer:
Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. İSTANBUL
Yönetim yeri:
Alayköşkü Caddesi Cagaloglu–İSTANBUL
TEL: 527 87 86 – 512 41 13 POSTA KOD NO: 34410

HÜRYAY A.Ş. adına sahibi: **OĞUZ ARAL**
Yönetmen: **GALİP TEKİN**
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: **İNCİ ARAL**

DIGIL ABONE KOSULLARI 3 AYLIK: 5.800 TL. 6 AYLIK: 11.500 TL. 12 AYLIK: 23.000 TL. TEL: 550 25 01-02

Tekin Aral'dan

Salacak maceraları

SALACAK GAZİNOSU'NDA SES YARIŞMASI

Salacak Plajı'nın üstündeki ünlü Salacak Gazinosu'nda amatörler arasında büyük bir ses yarışması vardı.

Devrin ünlü sanatçılarının konserler verdikleri bu gazinoda arada bir ses yarışmaları düzenlenir, kazananlara ödüller verilirdi. Bunların arasında daha sonra profesyonel şarkıcılığa başlayanlar bile olurdu.

Piç Yavuz, Camgöz Taci ve Tilt Mahmut Nihat'ın kahvesinde oturmuş, blum oynuyorlardı.

Piç Yavuz, Camgöz'e:

– Ses yarışmasını kazanana üçyüz kâğıt veriyorlarmış dedi. (300 lira o zamanlar büyük paraydı.) **Ayrıca kazananı ses sanatçısı yapacaklar, daha sonra sahneye çıkaracaklarmış.**

Tilt Mahmut, Camgöz'ün sırtına bir şaplak indirdi:

– Lan sendeki ses bende olsa, bir saniye düşünmem girerim yarışmaya şerefsizim. Ama Allah bize değil de, senin gibi kerize vermiş o sesi.

Bu arada, az ötedeki ocakta bardaklara çay doldurmakta olan Nihat girdi söze:

– Vay vay vay... Demek bu Camgöz'de ne numaralar varmış da bizim haberimiz yokmuş. Lan ben senin hiç şarkı söylediğini duymadım bugüne kadar... Bir şarkı söyle de dinleyelim bakalım.

– Nasıl bilmezsin be Nihat abi? dedi Yavuz. **Bu Allahsızda bir ses var, yanında Hafız Burhan havasını alır valla... Hadi lan patlat bir şarkı da dinlesin Nihat abi.**

Camgöz Taci, önce "hık mık" etti. Kahvedeki diğer oturanlar da üsteleyince, önce şöyle bir gırtlağını temizledi... Sonra da başladı şarkıya...

Geceleeer yaaarim olduuuuu
Anam anaaaaaam garibeeeeem...

Piç Yavuz:

- Bırak lan şimdi garibemi filan... Şöyle oynak bir şey söyle de ruhumuz şenlensin...

Kurufasulyeeee yedi buçuk lirayaaaa...
Hem kaynaaasın, hem ooynasın...
Hadi kızım yandan yandan...
Severim seni candan...

Camgöz bir yandan avaz avaz bağırıyor, bir yandan da elleriyle masanın üstünde tempo tutturuyordu. Şarkı bittiğinde kahveci Nihat:

– Aşkolsun valla Camgöz, dedi. **Helal olsun sana. Meğer sende ne ses varmış be...**

Sonra Yavuz'a döndü:

– Bunu mutlaka sokun yarışmaya... Böyle adam birinci olmayacak da kim olacak be. Yalnız yarışma için şöyle fiyakalı bir kostüm falan lazım. Onu nereden bulacaksınız?

– Bir çaresine bakacağız, dedi Piç Yavuz. **Üsküdar Musiki Cemiyeti'nde şarkı söyleyen birkaç arkadaş var ya, onların birinden bir smokin ayarlayacağız. Ya da bir yerden kumaş ayarlayıp terzi Server abiye yalvar yakar bir şeyler diktireceğiz.**

Ertesi gün de hemen işe koyuldular. Aslında Camgöz Taci'nin sesi gerçekten fena değildi. Ama Camgöz'de, müzik deyimiyle hiç kulak yoktu. Üstüste on ayrı şarkı söylese, dinleyen hep aynı şarkıyı söylüyor sanırdı. Yani öyle yarışma kazanması falan olacak iş değildi. Ama doldurulușa gelmişti bir kez. Ayrıca bayağı da heveslenmişti.

Devamı 4. SAYFA'da

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

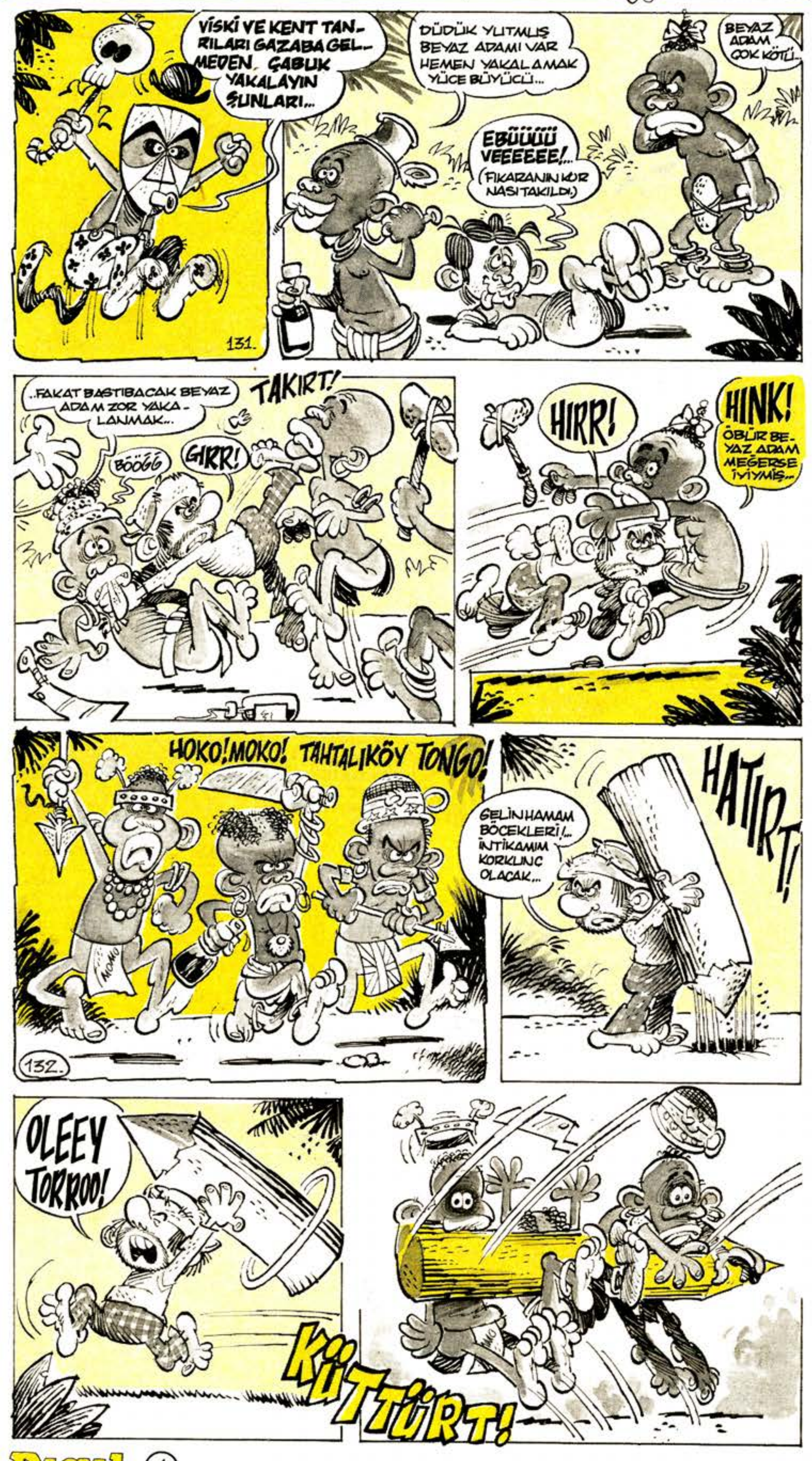

salacak maceraları (Devam)

Camgöz'ü evine kapattılar. Camgöz sabahtan akşama kadar avaz avaz bağırıp şarkı söylüyor, sözümona çalışıyordu. Yavuz ve Tilt Mahmut ise, Camgöz'ün yarışmada giyeceği kostümün peşine düştüler.

Aradan iki gün daha geçti... Ve yarışmanın yapılacağı cumartesi günü geldi çattı. Bu arada Piç Yavuz, Camgöz'ün giyeceği kostümü ayarlamıştı. Siyah, eskice bir smokindi ayarladığı kostüm. Dediği gibi, Üsküdar Musiki Cemiyeti'nin korosunda şarkı söyleyen Feridun isimli bir arkadaşından almıştı smokini. Feridun'a da babasından kalmıştı. Camgöz'ün bu smokinin içine girmesi biraz zor olacaktı, ama başka da çaresi yoktu.

Camgöz ise, kendi deyişine göre, **"Yarışmaya hazırdı,"** Geçen günler içinde Camgöz'ü doldurmayı öylesine sürdürmüşlerdi ki... Camgöz artık yarışmayı kazanacağına mutlak gözü ile bakıyordu.

Akşam olup yarışma saati geldi. Salacak Gazinosu tıklım tıklım doluydu. Camgöz Taci'nin yarışmaya katılacağı tüm Salacak'a yayılmış, herkes merakla gazinoya koşuşturmuştu.

Saz heyeti sahnede yerini almıştı. Önce yarışmayla ilgili bir konuşma yapıldı. Sonra da yarışmacılar sırasıyla sahneye çıkmaya başladılar. Yarışmaya İstanbul'un her yanından katılanlar vardı. Şarkısını söyleyen sahneden çekiliyor, bazı ses ve saz sanatçılarından kurulmuş olan jüri de yarışmacılara puan veriyordu.

Derken sahneye Camgöz Taci çıktı. Ve ortalık bir anda birbirine girdi. Gazino alkıştan inliyor, seyirciler **"Camgöz... Camgöz..."** diye tempo tutuyorlardı. Salacak Gazinosu, gazino olalı böyle alkış görmemişti.

Camgöz selamını verdi... Saz heyeti de şarkının giriş nağmesine başladı. Bu arada Camgöz elinde mikrofon profesyonel şarkıcılar gibi sahnede dolaşıyor, etrafa gülücükler dağıtıyordu. Heyecanını göstermemeye çalışıyordu, ama belli ki çok heyecanlıydı. Üzerindeki smokinin paçaları ayak bileklerinde, kolları da neredeyse dirseklerindeydi. Bir yandan da çaktırmadan onları çekiştiriyordu.

Saz heyeti taksimini bitirdi. Camgöz Taci şarkısına başlamak üzere sahnenin ön tarafına doğru yürüyüp mikrofonu ağzına götürdü.

Ve işte o sırada inanılmaz bir şey oldu. Bahçe hoparlörlerinin hepsinden **"Aaaiii!... Aaaaiii!"** diye eşek anırması sesler çıkmaya başladı. Gazino **"Aaaiii... Aaaiiii"** sesleriyle inliyordu adeta. Hoparlörler sahneye hayli uzak olduğundan Camgiz Taci şarkı söylerken kendi sesini ve arkasındaki sazın sesini duymuyor, şarkısını söylemeyi sürdürüyordu. Ama o her ağzını açıp kapayışta **"Aaaii... Aaaii"** sesi sürüyor, dışarıdan bakıldığında eşek gibi anıran Camgöz Taci imiş gibi görünüyordu.

Derken önce jüri masası, arkadan da ortalık karıştı. Durumu fark eden Taci elindeki mikrofonu yere fırlatıp, ağzından köpükler saçarak sahnenin arkasına doğru koştu.

Sahnenin arkasında amfilikatörlerin sigortaların falan olduğu yerde Piç Yavuz, elinde bir mikrofon, birtakım kordonları falan fişe sokup takıyor, yanındaki Tilt Mahmut ise ona yardım ediyordu. Camgöz'ü karşılarında görünce ellerindekini yere fırlatıp sahnenin çıkış kapısına seğirttiler. Camgöz Taci de eline bir demik çubuk geçirip arkalarından fırladı.

Piç Yavuz, Camgöz sahneye çıktığı zaman gazino elektrikçisi Erol'un arkadaşı olmasından da yararlanıp elektrik odasına girmiş, asıl mikrofonu devreden çıkarıp yedek mikrofonu devreye sokmuştu. **"Aaaiiii... Aaaaiii"** diye oradan bağırıyordu.

Camgöz bir hafta Salacak'a çıkamadı. Ama Camgöz'ün korkusundan Piç Yavuz ve Tilt Mahmut da çıkamadılar.

Tekin Aral

BİRAZ DA SAVAŞALIM

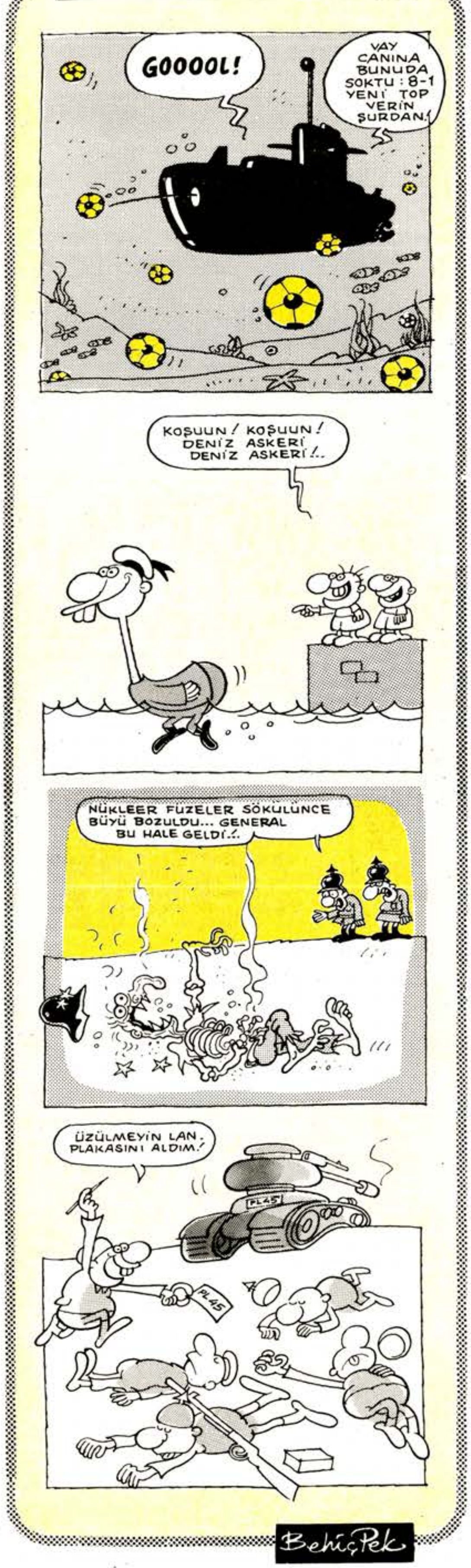

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

- DEVAMI HAFTAYA -

YAVUZ TARAN

EROL İLE EROS

Yazan: Celâlettin Benzer
Çizen: Suat Gönülay

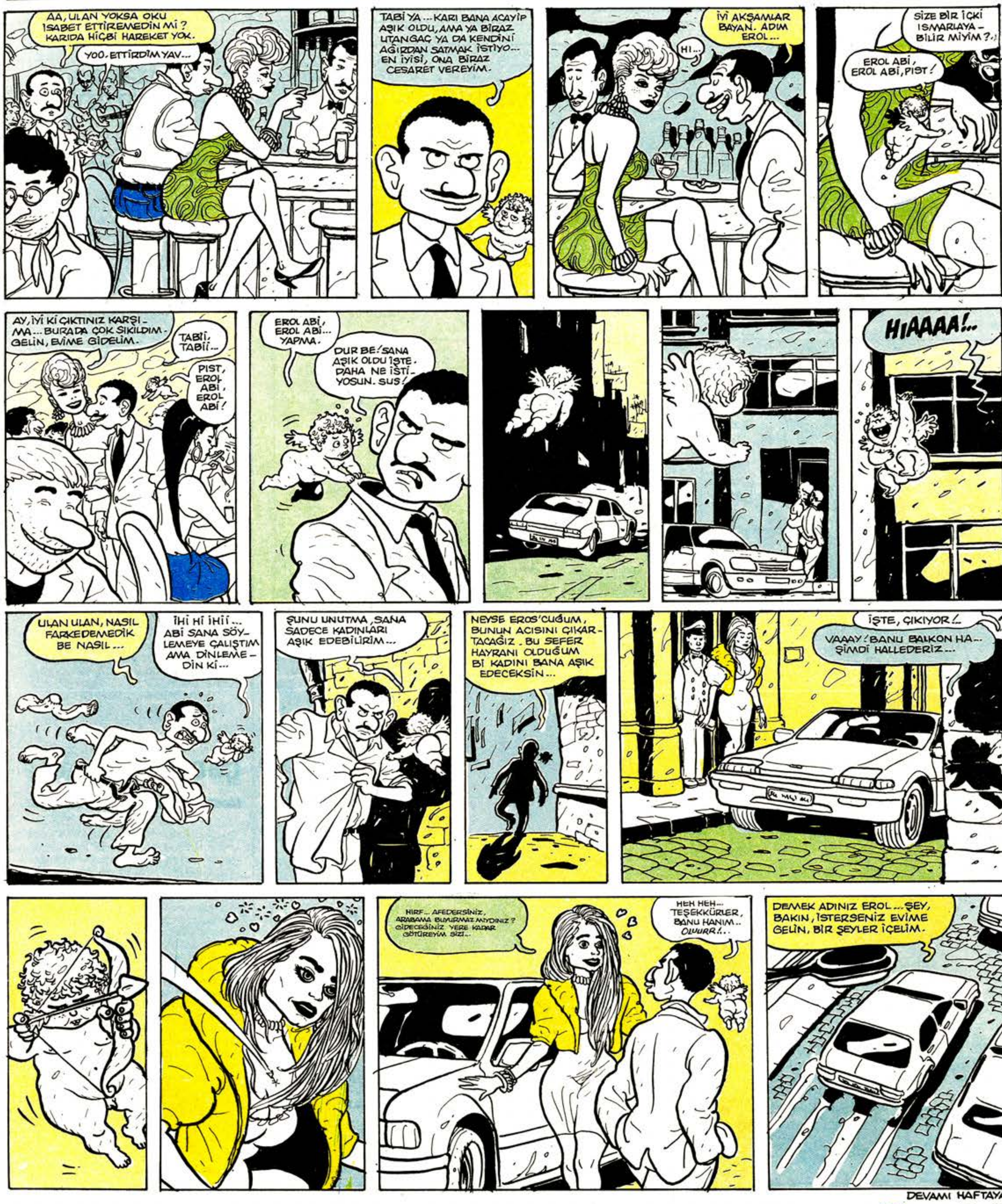

DEVAMI HAFTAYA

MUHLİS BEYĞ

Esprileri bulan: Behiç PEK
Çizen: AYHAN

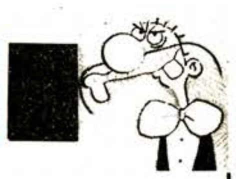

● **Üşümgenç milyardel**

● **Fanatik ağşık**

● **Madalya fetbazı**

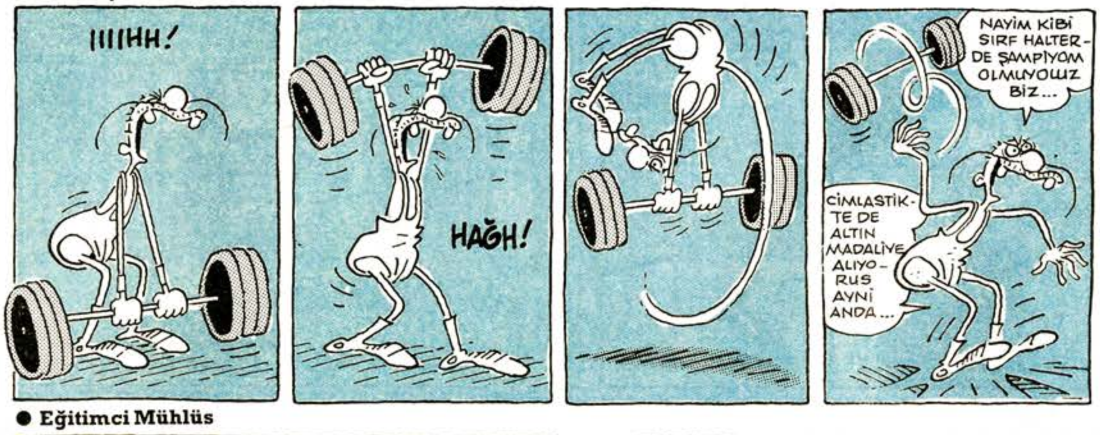

● **Eğitimci Mühlüs**

MUHLİS BEY KİM MİDİR?

Yuh artık valla

Muhlis Bey 1951 yılında İstammul'da kendi arzusuyla doğmuş ve babasının meğmuriyeti dolayısıyla ülkenin en yakası açılmadık yerlerini dolaşmıştı.

Küçükken söz dinlemediyi, dinlese de zağten anlamadıyı için çok dayak yiyen Muhlis büyüyünce pedağoji olmayı aklına koymuştu.

Nitekim oldu da. Fakat şimdi de başbakan olmak istiyoldu. Bu kadarı da olmazdı. Bu yüzden 3 ay akıl hastağnesinde ikamet etti. Çıkınca yurt dışına çıkıp Manhattan Üniversitesi'ne girdi. Burada ancak 15 gün gizlenebildi. Somra yakalanıp kapı dışarı edildi. Çocuk pisikolojisi hakkında öğreneceği çok şey valdı. Bunları en iyisisi bir çocuktan öğremmeliydi. Evinin bodrumuna hapsettiği bir çocuğu işkenceyle konuşturmak isterken polis tarafından yakalandı. 7 ay hapis yattı. Taha sonra Paris'e ŞORBAN Üniversitesi'ne gelerek üç yıl kapıda bekledi. Oroya da alınmayınca yurda dönerek bir çocuk yuvası ve bir kolej açtı. Kendi eyitimini bu okullarda tamamlıyarak kendisisine bir diplomo, bir üstüm başarı balgesi, bir bronz madalya ve bir şişe kokokolo verdi.

Muhlis Bey çocuk pisilojisi ve eyitim üzerine birçok kitap yazmıştır. Günde yüzden fazla kitap yazdıyı söllenir. Ayrıca piyasada kendi imalatı olan çamaşır suları da kapış kapış gitmektedil. Muhlis Bey'in ünlü kitaplarından bağzıları şunlardır.

- ÇOCUK PİSİKOLOJİSİ VE PİSİKONURİ
- ÇOCUK BİR MELAİKEDİR.
- DÖVMEDEN ÖNCE ANESTEZİ
- MUHLİS BEY CANAVAR ÇOCUKLARA KARŞI
- İŞKENCENİN BİNBİR ÇEŞİDİ
- HELGA SEVİŞİYOR
- VE BİRBİRİNDEN NEFİS BAŞTAN BAŞA RESİMLİ YAYINLAR

ÇOCUK NEDİR?

Çocukları seviniz, okşayınız. Onlar birer kuzudurlar. Anamlar benim. Yalancılıktan riyakârlıktan habersizdirler. Kötülük nedir? Niyçin yapılar bilmezler. Hiç bi moktan habelleri yoktul. Kısacısı som derece çağhil cühela ve yontulmamış şahıslardır. Elinizi velseniz kolunuzu alamassınız. İnsandan taha minyatür ölçülere saghip olan bu mahluklar şekerle beslenirler. Acayip çırtlak ve yüskek frekanslı sesleri vardıl. Burunları dağima akar.

Hele bayramlarda insanın eline sülük kibi yapıştılarmı hayatta çıkaramassınız.

İlkokul adı verilen geniş binalarda sürüler haglinde yaşarlar ve binaların çevresinde bulunan simit, helva, turşu ve macun kibi bir takım matteleri yok edeller.

Belli saatlerde büyük bir gürültüyle dışarı uğrayan bu yaratıklar, şehrin her yanına süratle yayılarak bütüm evlere nüfuz ederler ve oroda yaşayan insamlara tağrifi kabil olmayan azaplar yaşatılal.

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
OĞUZ - GALİP - KEMAL

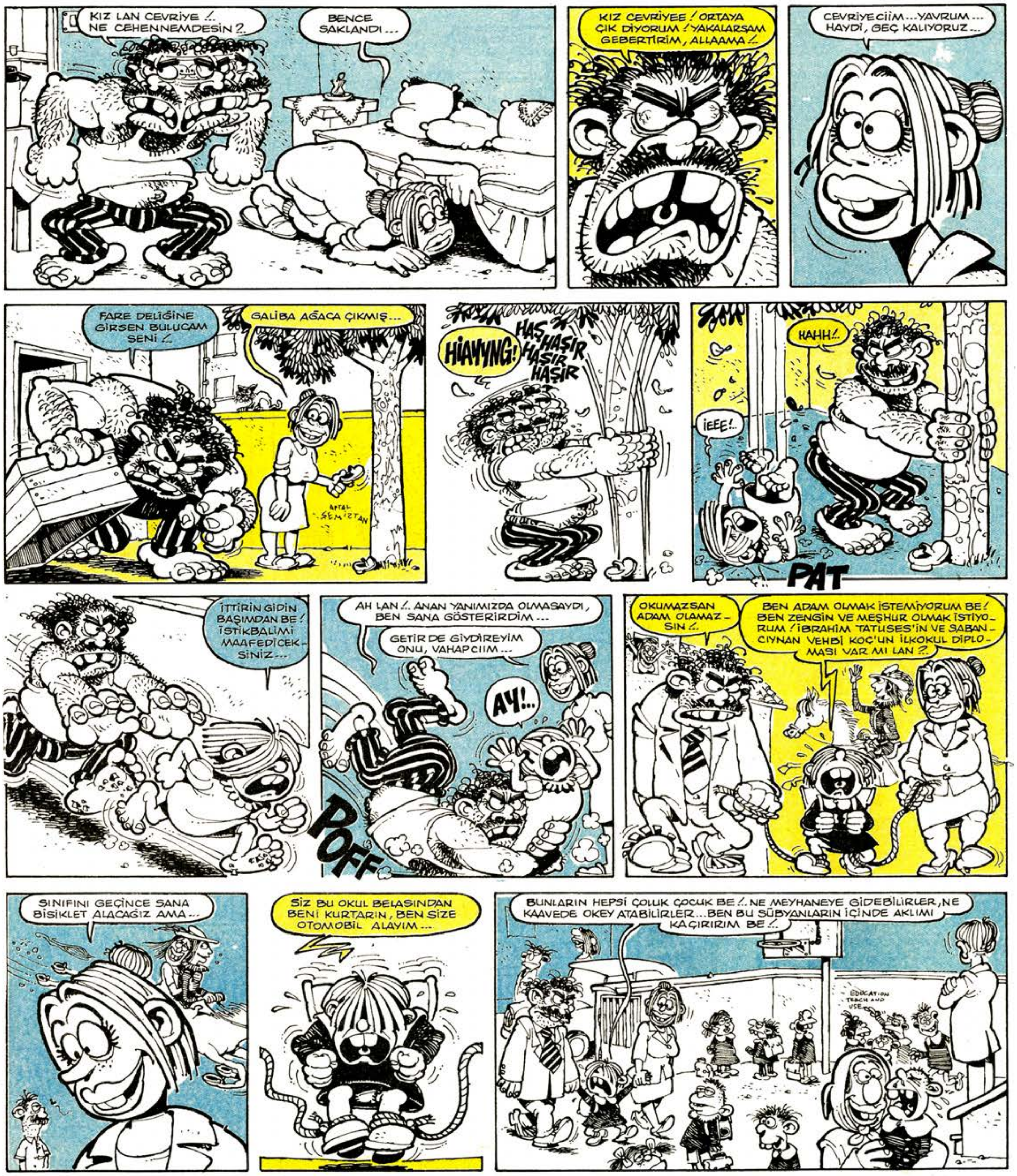

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
OĞUZ - GALİP - KEMAL

DEVAMI HAFTAYA

HAFİYESİ MAHMUT

OĞUZ ARAL
İLBAN ERTEM

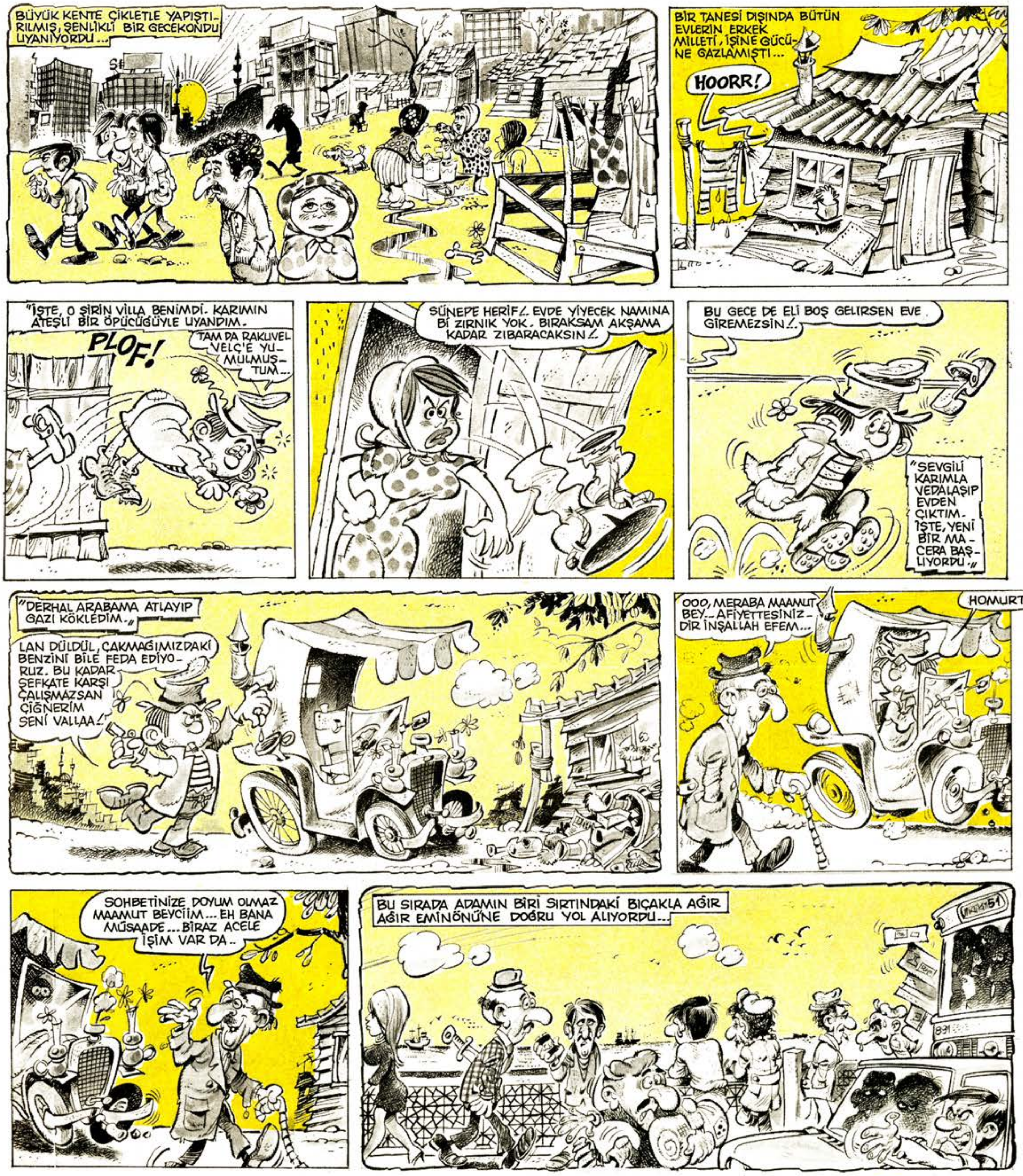

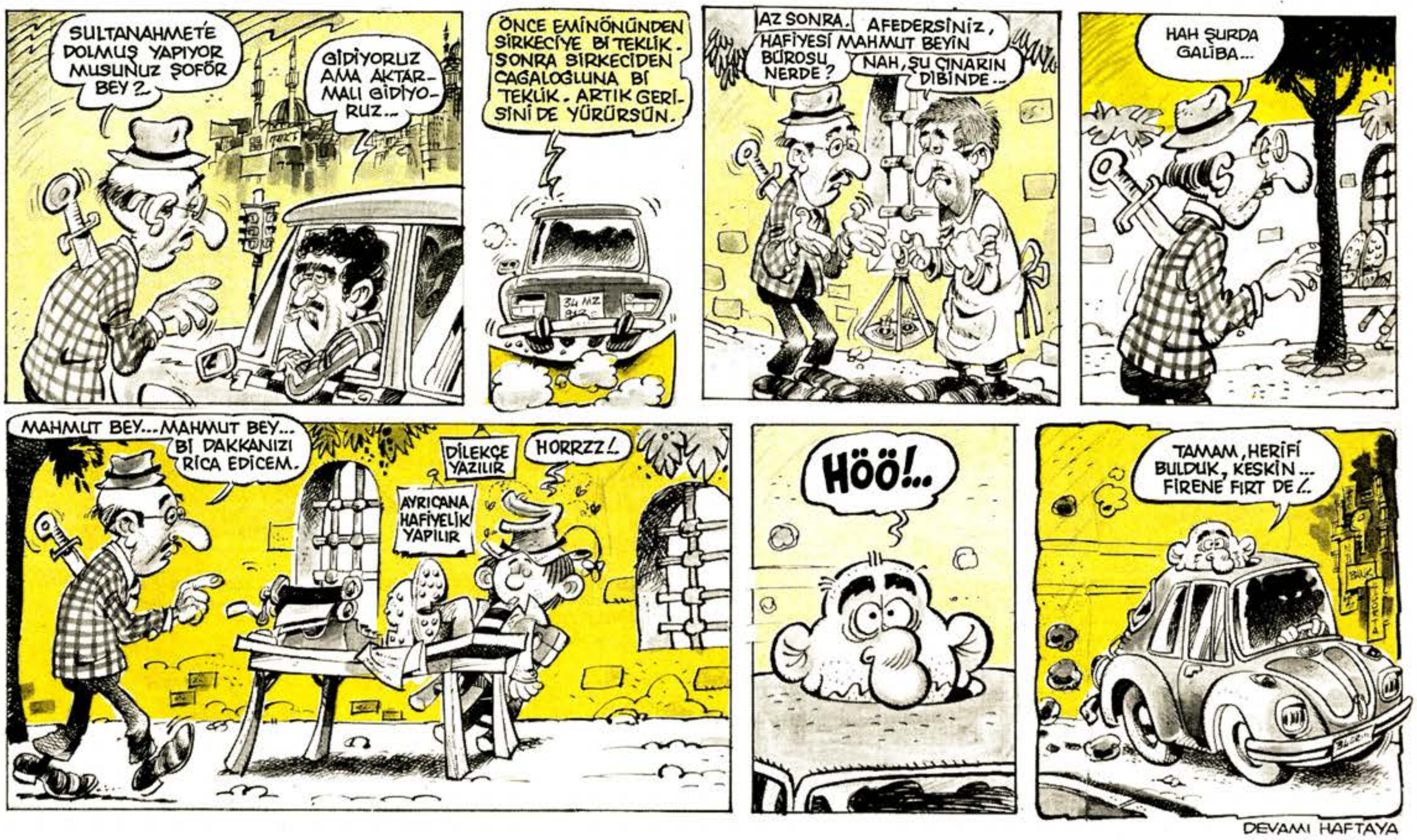
SULTANAHMET'E DOLMUŞ YAPIYOR MUSUNUZ ŞOFÖR BEY?..
GİDİYORUZ AMA AKTAR-MALI GİDİYO-RUZ...
ÖNCE EMİNÖNÜNDEN SİRKECİ'YE Bİ TEKLİK. SONRA SİRKECİDEN CAĞALOĞLUNA Bİ TEKLİK. ARTIK GERİ-SİNİ DE YÜRÜRSÜN.
AZ SONRA.
AFEDERSİNİZ, HAFİYESİ MAHMUT BEYİN BÜROSU NERDE?
NAH, ŞU ÇINARIN DİBİNDE...
HAH ŞURDA GALİBA...
MAHMUT BEY... MAHMUT BEY... Bİ DAKKANIZI RİCA EDİCEM.
DİLEKÇE YAZILIR
AYRICANA HAFİYELİK YAPILIR
HORRZZ!..
HÖÖ!..
TAMAM, HERİFİ BULDUK, KESKİN... FİRENE FIRT DE!..
DEVAMI HAFTAYA

Ühü...Ühü... Hüüü...
Memleket-te iki zev-cemle dört evladım var idü... Burnumda tütüyor-lar...
Ühü hüü...
Daha ne kadar kala-cağız bu gemi-de...
Belki bir sene, bel-ki daha da fazla.
Ne ileri gidebiliyoruz, ne geri...
bir ba-lık bile tuta-mıyoruz
Allah sabırlar versin
Hiçbir zaman kurtula-mıycaz burdan
Bİ KUTU KOLA USTA...
En ağırıma giden de, gavur mallarıyla takas edilmemiz...
TÜRKİYE CUMHURİYET MERKEZ BANKASI
1000
..ve gemi gidemiyor...
23.9.1989

Kâinatın en pespaye üçkâğıtçıları...

ZALİM ŞEVKİ ve KELEK OSMAN

ÇİÇEĞİ BURNUNDALAR VE TAZE USTALAR

Kapaktaki spor yazarları

Karikatürcüler, çoğunlukla halkın öfkelendiği konuları işler... Pahalılık, YÖK, magandalık, adaletsizlik gibi... Ama, bazen kendi öfkelendiği konuları da işlerler... Bu haftaki kapak karikatürü de, işte onlardan biri...

★★★

Aradan tam bir hafta geçti... Ama sinirim bir türlü geçmedi... **İzlanda'nın tüm nüfusu 250 bin...** (Yani, bizim Bakırköy'ün dörtte biri kadar)... **Türkiye'nin 60 milyona dayandı...** Bu bir avuç nüfus içinden yetişen futbolcularının asıl işi futbol oynamak değil... İçlerinde memurluk, işçilik, balıkçılık filan yapanlar da var... Yani futboldan aman aman birşey kazandıkları yok... Bizim futbolcular artık milyara para demiyorlar... Türkiye'de, futbol işinde dönen yıllık para, yarım trilyonu buluyor... Biz, seyircimizi sığdıramadığımız için 100 binlik stat naraları atarken, İzlanda'nın millî maçını topu topu 5 bin İzlandalı seyrediyor. Ama, o sırada en az 20 milyon Türk, televizyonun camına yapışmış, sanki milletçe vatanın kurtuluşunu bekliyor... Tesis, alt yapı filan derseniz, bizdeki yeşil sahaların yüzde biri yok adamlarda... Çoğunuz İzlanda'nın en büyük stadının perişanlığını televizyonda görmüşsünüzdür.... Lafı fazla uzatmayayım, bu koşullar içinde İzlanda, Türkiye'yi futbolda her zaman yeniyorsa, Türk futbolunda ciddi bir hastalık var demektir...

★★★

Bakalım neymiş bunun nedeni?... Maçın ertesi günü gazeteleri okuyorum. **Yenilginin sebebi, Hasan'ın golleri atamamasıymış... Yalnız; Hasan değil direktör Tınaz Tırpan da, bu işi bilmiyormuş... Bizim takım ruhsuzmuş... Üstelik kabahat de şanstaymış... Ahhh!... Hakan'ın o şutu direkten dönmeseymiş... Aslında en büyük kabahat, yerli takım antrenörlerindeymiş... Tanju'yla, Rıdvan'ın sakatlanmasına göz yummuşlar... Belki Tanju sakat bile değilmiş... Numara yapıyorsa, kabahat Tanju'daymış... Kabahat bu çoluk çocuğa milyarları verenlerdeymiş... Parayı görünce gevşemişler...** Kısaca, kabahat herbirkeslerdeymiş!...

★★★

Ama baktım, bu kabahatlilerin, suçluların içinde bir tek futbol basını yok... Özellikle spor basını demiyorum...

Çünkü, bu sayfaları dolduranların, sporla uzaktan yakından ilgileri yok... Hatta çoğu hayatında bir atletizm veya yüzme yarışmasına bile gitmemiştir. Bir kısmı, futbolun kitleler üstündeki etkisini sezen ve gazeteciliğin başka dalında dikiş tutturamayanlar... Bir kısmı, futbola aktarılan paraların iyice farkına varanlar (!). Devlet ihalelerini alabilmesi için bazı kişileri kulüp başkanı yapanlar... Ve bu ticaretten çöplenenler... Bir başka kısmı da, gençliğinde iyi futbol oynayıp, kötü futbol yazarı olanlar... Kendi devirlerinin ilkel futbol anlayışı içinde, Millî Takım'a ve Federasyon'a yön vermeye çalışanlar... Ve pek az kısmı da hem futbol bilgisi hem de dünya görüşü açısından çağdaş olanlar... (Ne yazık ki, futbola sosyal ve teknik bir bilim gibi bakan bu birkaç kişi sayısı binleri bulan sıradan futbol yazarları içinde, kaynayıp gitmekte ve etkisizleşmekte...)

★★★

Halkın tüm gelişme, ilerleme, başarılı olma umutlarının tükendiği ülkelerde, kitle sporları gündeme gelir. Her konuda geriyken, ileri bir ülkenin futbol takımını yenmek, millî bayram olur... Çünkü insanların küçük de olsa, başarı ve sevince ihtiyacı vardır... İşte bu ihtiyacı, İspanya diktatörü Franko'nun ve İkinci Dünya Savaşı'nın mağlubu Almanya'nın futbol basını iyice sömürmüşür... Ezik halkların başarı isteğini, futbolla doyurmuştur... Bizim futbol basını da yıllardır bu sömürünün peşinde... **(Başbakan nasıl Naim'in peşindeyse, onlar da Tanju'nun, Rıdvan'ın peşinde...)**

★★★

Millî futbol maçlarından önce, gazetelerin başlıklarına bir göz atın... **"Vurun yiğitler... Türk'ün gücünü dünyaya gösterin... Vur, vur inlesin, Avrupa dinlesin"** gibisinden en ilkel kahramanlık sözleriyle doludur... Sanki 11 delikanlı top oynamaya değil de, milyonluk Türk ordusu savaşa gidiyor!... Eğer kırk yılın başı, adamları bir yenmişsek, gelsin arkadan gurur edebiyatı... **Evet!... İşsiziz, fakiriz, ama Doğu Almanlara iki bastık...** Ehh, bu mutluluk rehaveti ve başarı susuzluğu içinde, Türk halkı bir iki ay sızıldanmadan idare eder... Başta politikacılar dahil herkes, memnun hayatından...

★★★

Yok yenildiler mi?... **Kansızlar, koca Türk ulusunu rezil ettiler** edebiyatıyla, futbol basını yine zeytinyağı gibi suyun üstünde... Suyun dibinde de futbol oyuncuları ve antrenörleri... Böylece, futbol basını halkın duygularına tercüman olarak bir kez daha parsayı topluyor...

★★★

Bu ülkede halkın ihtiyacı olan hiçbir konu, **gazetelerde her gün 2 veya 3 sayfalık yer bulamaz...**

Gazeteler ne politikaya, ne eğitime, ne sanata ne de sosyal ve ekonomik olaylara her gün 2 - 3 sayfalarını ayırmazlar... Bir gazetede iki - üç ekonomi, üç dört politika ve sadece bir adet sanat yazarı varken, **15 – 20 futbol yazarı** vardır... Bu kadar yazara, çizere, bol gazete sayfasına ve televizyon saatine rağmen, futbolumuz düzelemiyorsa, ilk nedeni, futbolcu, saha, tesis, antrenör filan olmasa gerekir...

Sakatlığı önce futbolumuza yön vermeye sıvanmış ve de becerememiş olan futbol basınında aramak gerekir...

★★★

Gazetelerimiz her gün iki safyasını ve 20 yazarını herhangi bir sanat dalına ayırsa... Örneğin televizyonumuz naklen maç yerine, naklen tiyatro gösterse... Size yemin ederim, Türk tiyatrosu, dünyanın beş, on namlı tiyatrosu arasına girerdi...

★★★

Eğer birgün, pek umut bağlayıp, pek ihtiyaç duyduğumuz futbolda başarılı olursak, bilin ki, bu başarı **BASINA RAĞMEN** olacaktır...

Ya da bir solbek kadar bile sorumluluk taşımayan futbol basınımız, kendini sorgulamayı öğrenip, büyük gücünü Tanju'nun iki bacağı arasından kurtarıp, futbolun hizmetine vermeyi öğrenecektir...

Not: Bu yazıyı yazan, spor basınının ilklerinden sayılan bir karikatürcüdür.

Oğuz ARAL

Özgür YİCİ

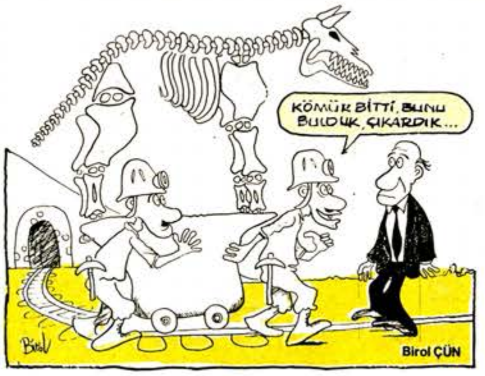

Birol ÇÜN

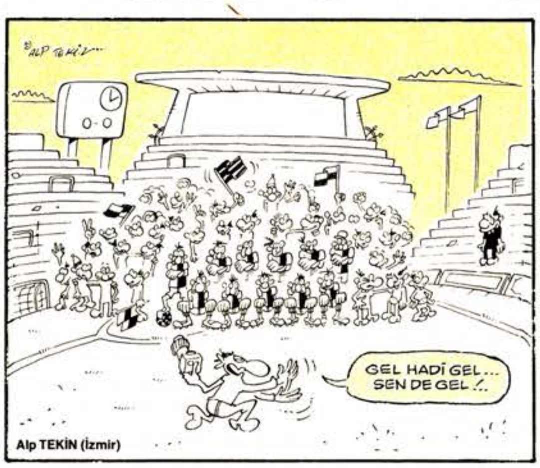

Alp TEKİN (İzmir)

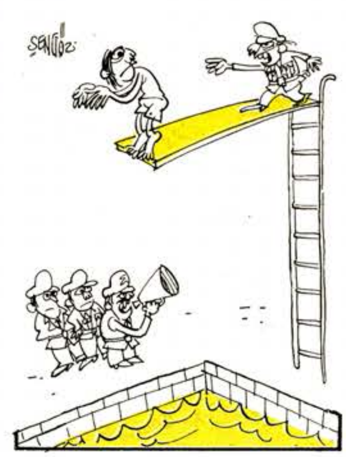

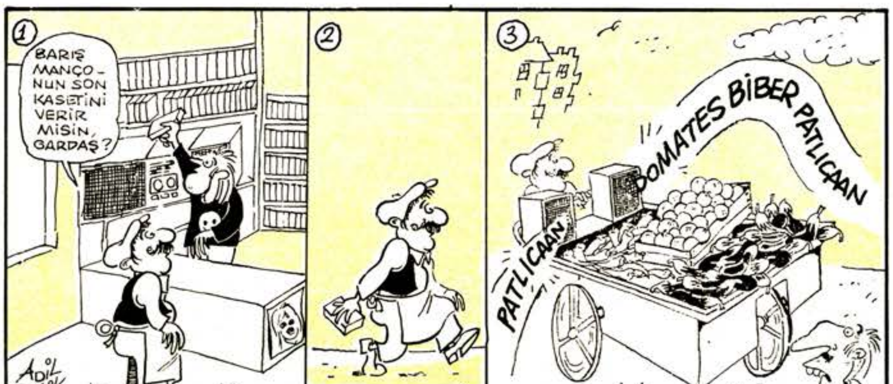

Adil ÇELİK (Trabzon)

ASRIN MAÇI

Konu: Servet Gürbüz
Yazan – Çizen: Nuri Kurtcebe

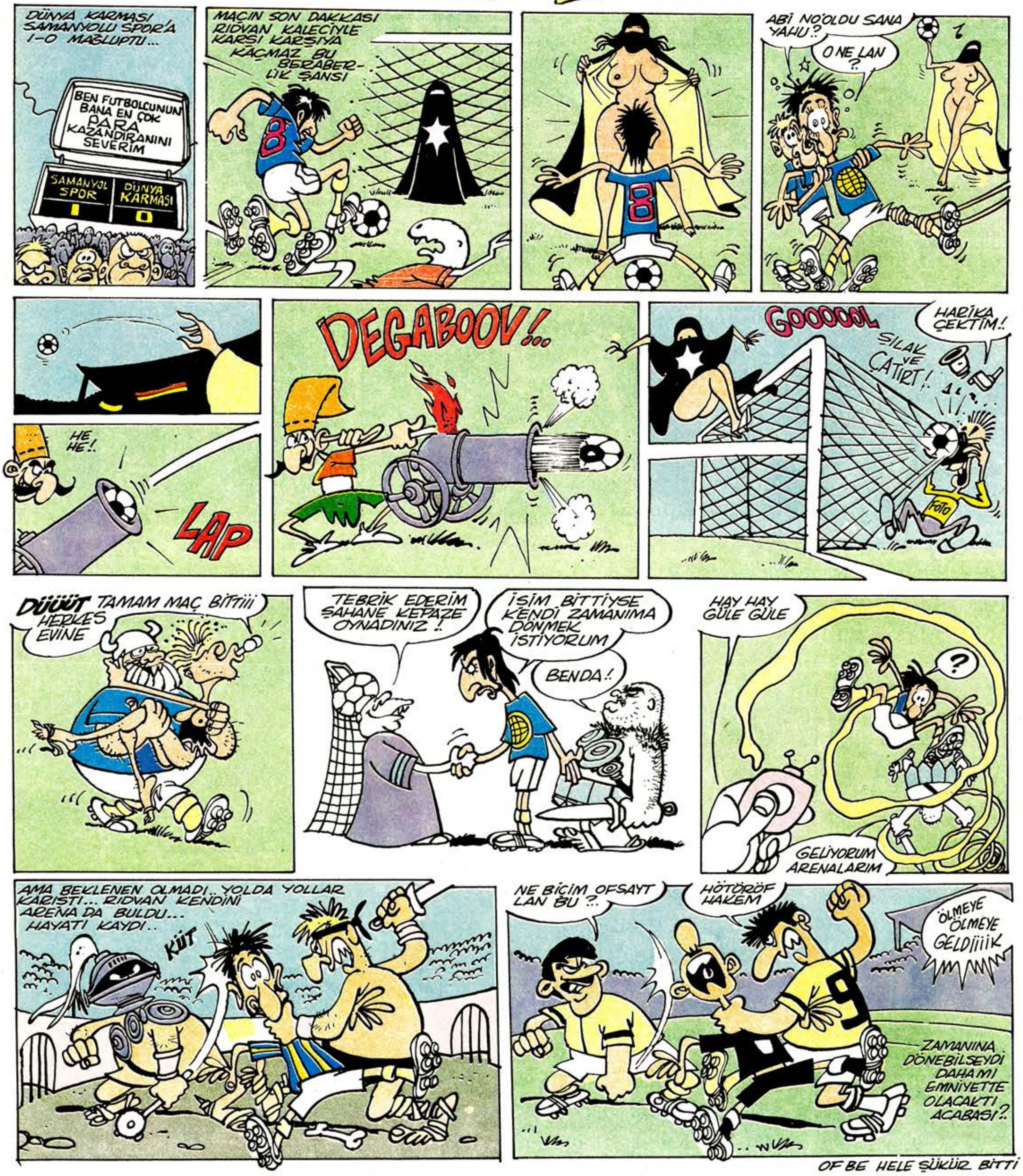

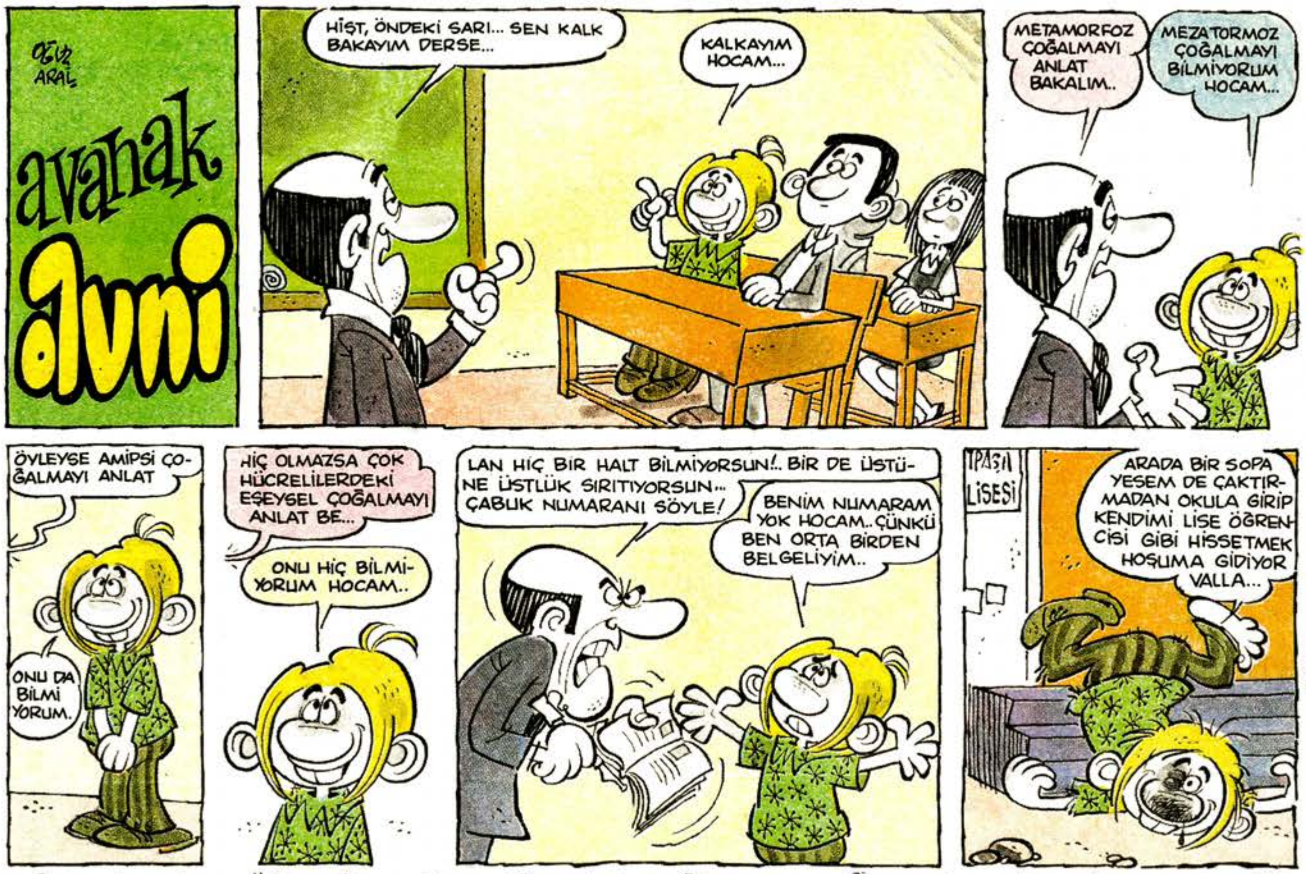
OĞUZ ARAL
avanak avni
HİŞT, ÖNDEKİ SARI... SEN KALK BAKAYIM DERSE...
KALKAYIM HOCAM...
METAMORFOZ ÇOĞALMAYI ANLAT BAKALIM..
MEZATORMOZ ÇOĞALMAYI BİLMİYORUM HOCAM...
ÖYLEYSE AMİPSİ ÇOĞALMAYI ANLAT
ONU DA BİLMİYORUM.
HİÇ OLMAZSA ÇOK HÜCRELİLERDEKİ EŞEYSEL ÇOĞALMAYI ANLAT BE...
ONU HİÇ BİLMİYORUM HOCAM..
LAN HİÇ BİR HALT BİLMİYORSUN!.. BİR DE ÜSTÜNE ÜSTLÜK SIRITIYORSUN... ÇABUK NUMARANI SÖYLE!
BENİM NUMARAM YOK HOCAM..ÇÜNKÜ BEN ORTA BİRDEN BELGELİYİM..
LİSESİ
ARADA BİR SOPA YESEM DE ÇAKTIRMADAN OKULA GİRİP KENDİMİ LİSE ÖĞRENCİSİ GİBİ HİSSETMEK HOŞUMA GİDİYOR VALLA...

OĞUZ ARAL
avanak avni
KOLAY GELE FATMA ABLA... NAAPIYORSUN?.
SOBA KURMAYA ÇALIŞIYORUM AVNİ...
SEN ŞÖÖLE BİRAZ KENARA ÇEKİL BAKİİM...
AYAĞINDAA KUUNDURAA
YAR GELİR DUURA DUURA
ZOR DOSTUM ZOOR
SEVİLMEDEN SEVMEEK...
ŞİMDİİ BANAA KAYBOLAAN YILLARIM!
SOBA KURMAK ERKEK İŞİDİR FATMA ABLA.

Bıktım artık!.. Denizi buldukları gibi bıraksalar olmaz sanki...
PLAJ
Hepsini bitirmeden bi yere kıpırdamak yok!..
Abi be, buralarda uzun bacaklı mavi bi gemi gördün mü?
Ah ah... Bu şarkıyı duyunca aklıma kendim gelirim...
sevgi
Altın dişlerin var diye nelere katlanıyorsun...